

18 Ιουνίου, 1993

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΣΑΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 613/91)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Υπαλληλική προσφυγή όπου ο αιτητής δεν κατέχει τα απαιτούμενα για την επίδικη θέση προσόντα — Στοιχειοθέτηση του εννόμου συμφέροντος, στο βαθμό που η κρίση περί προσόντων ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου.

10 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Αποκλείει την εφαρμογή κομματικών κριτηρίων σε προαγωγές υπαλλήλων.

15 Γενικές Αρχές διοικητικού δικαίου — Δικαίωμα ακροάσεως — Δεν υφίσταται επί αξιολογήσεως υφισταμένου από προϊστάμενο, στα πλαίσια εκτέλεσης υπηρεσιακού καθήκοντος.

20 Με την προσφυγή αμφισβητήθηκε η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους (η οποία ήταν προϊόν πολλαπλής επανεξέτασης και ανέτρεχε πέραν των δέκα ετών προ της ημερομηνίας αποφάσεώς της) στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' (Διοικητικό Προσωπικό).

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Το ζήτημα των προσόντων εδώ είναι αντικείμενο άσκησης διακριτικής εξουσίας από μέρους της Αρχής που είναι δυνατό να ελεγχθεί ακυρωτικά. Σχολιάζοντας το θέμα ο δικαστής Πικής στην Α.Χ'Νικολάου v. Α.ΤΗ.Κ. είπε:

"Στο βαθμό και έκταση που η αποτίμηση των προσόντων του

αιτητή ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου η κρίση των καθ' ων η αίτηση τείνει να στοιχειοθετήσει το απαιτούμενο συμφέρον."

Περαιτέρω, προτού πάρει την απόφασή της, η Αρχή προέβη σε άμεσες συγκρίσεις των δύο υπαλλήλων για να καταλήξει ότι ο προαχθείς υπερτερεί καταφανώς. Ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον προσβολής της επίδικης προαγωγής. 5

2. Η εφαρμογή κομματικών κριτηρίων σε προαγωγές προσκρούει όχι μόνο στους Κανονισμούς, αλλά και στη συνταγματική αρχή της ισότητας. 10

3. Η αξιολόγηση υφισταμένου από προϊστάμενο στα πλαίσια εκτέλεσης υπηρεσιακού καθήκοντος του τελευταίου δε δημιουργεί υποχρέωση, είτε από το Νόμο είτε από τη νομολογία που τον πλαισιώνει, κοινοποίησης μη ευνοϊκών κρίσεων στον υφιστάμενο, ούτε του παρέχει δικαίωμα ακρόασης, για να τις αναιρέσει. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Καραγιώργης v. Ρ.Ι.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,

Νικολάου κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ. (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684, 25

Χατζηνικολάου v. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 106,

Elia v. Republic, 3 R.S.C.C. 1.

30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στο βαθμό του προϊσταμένου υπηρεσίας Β'(διοικητικό προσωπικό) αναδρομικά από 1/6/81 αντί ο αιτητής. 35

Α. Ευτυχίου, για τον Αιτητή.

Κ. Χ'Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση. 40

Α. Παπαχαραλάμπους, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Με την κρινόμενη προσφυγή αμφισβητείται η νομιμότητα απόφασης της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (καθής η αίτηση) ημερ. 2/7/91. Με την απόφαση αυτή είχε προαχθεί το ενδιαφερόμενο μέρος Γ. Γερολέμου στο βαθμό του προϊσταμένου υπηρεσίας Β' (διοικητικό προσωπικό) με αναδρομική δύναμη από 1/6/81. Αυτή ήταν και η ημερομηνία κατά την οποία πληρώθηκε για πρώτη φορά η επίδικη θέση. Υπήρξε όμως αντικείμενο μακρού δικαστικού αγώνα εκ μέρους του αιτητή. Το Ανώτατο Δικαστήριο είχε επανειλημμένα και για διάφορους λόγους ακυρώσει το διορισμό. Δε χρειάζεται να αναφερθούμε σε όλες τις προσφυγές. Αργότερα θα δοθεί η ευκαιρία να εντοπίσουμε τις δύο αποφάσεις που είχαν αντικείμενο και τα προσόντα του αιτητή που συνδέονται άμεσα με την κρινόμενη περίπτωση.

15 Για να συμπληρωθεί η πτυχή αυτή του ιστορικού θα πρόσθετα ότι πριν από την επίδικη απόφαση η Αρχή πρόσφερε προαγωγή στον ίδιο υπάλληλο με απόφαση ημερ. 23/6/89. Αναγκάστηκε όμως να την ανακαλέσει στις 30/5/91 συμμορφούμενη με την απόφαση *Καραγιώργη v. Ρ.Ι.Κ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159 και εκείνη στην *Τάκης Νικολάου και Άλλος v. Α.ΤΗ.Κ.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684. Αφορούσαν την μέχρι τότε παράνομη συγκρότηση των διοικητικών συμβουλίων των ημικρατικών οργανισμών περιλαμβανομένου και του συμβουλίου της Αρχής. Με αποτέλεσμα οι αποφάσεις του για προαγωγές κατά τη διάρκεια του 1989 να μην έχουν νομικό έρεισμα.

30 Την ανακλητική πράξη ακολούθησε επανάκριση που οδήγησε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Οι διαδικασίες επανεξέτασης, όπως μνημονεύεται στο πρακτικό της απόφασης, έγιναν με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 10/7/81 ημερομηνία κατά την οποία ο γενικός διευθυντής επικύρωσε την αρχική προαγωγή. Διευκρινίζεται ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο ο αιτητής, που διετέλεσε υπάλληλος της Αρχής από το 1948, ήταν επιθεωρητής τηλεγραφείου (χειριστικό προσωπικό) μέχρι την αφυπηρέτησή του. Η θέση εντάσσεται στον αμέσως κατώτερο βαθμό από εκείνο της επίδικης.

40 Η φύση των ισχυρισμών του αιτητή και οι λόγοι ακύρωσης που προβάλλει προϋποθέτουν γνώση με κάποια λεπτομέρεια του καθεστώτος που διείπε την επανάκριση. Ο μηχανισμός πλήρωσης της θέσης είχε ως αφετηρία τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Προσωπικού (Σ.Π.) ημερ. 6/6/91. Ο ρόλος του οργάνου αυτού είναι καθαρά συμβουλευτικός: Καν. 10(5) των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών του 1982 έως 1990.

Το Σ.Π. απασχόλησε η υποψηφιότητα του ενδιαφερόμενου μέλους. Ήταν γραφέας Ι, θέση που δεν είναι του αμέσως κατώτερου βαθμού της επίδικης όπως είναι εκείνη που κατείχε ο αιτητής. Πρέπει να πούμε τώρα ότι κατά τον καν. 10(4) η προαγωγή είναι δυνατή μόνον από τον αμέσως κατώτερο βαθμό εκτός αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθιστούν την περίπτωση κάποιου υπαλλήλου "εξαιρετική". Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη, για να στοιχειοθετηθεί τέτοια περίπτωση προαγωγής προσωπικού σε οποιοδήποτε ανώτερο του κατεχομένου βαθμό πρέπει ο υποψήφιος να κατέχει τα απαιτούμενα για το βαθμό αυτό ειδικά προσόντα. Ακόμη για τις θέσεις προϊσταμένου υπηρεσίας Β' και άνω οφείλει να έχει συμπληρώσει 12ετή υπηρεσία στην Αρχή. Περαιτέρω πρέπει να συστήσει την προαγωγή του το Σ.Π. και ο γενικός διευθυντής.

Η πρώτη διαπίστωση του Σ.Π. ήταν ότι ο προαχθείς διέθετε τα ελάχιστα προσόντα για βαθμολογική προαγωγή στην επίδικη θέση που προβλέπει ο Καν. 8(1)(Β)(γ). Απέκτησε πανεπιστημιακό δίπλωμα στα νομικά. Η περίπτωση του ενδιαφερομένου κρίθηκε εξαιρετική με αποτέλεσμα να περιληφθεί στον κατάλογο των υποψηφίων. Στον ίδιο κατάλογο τέθηκαν και τα ονόματα των επιθεωρητών χειριστικού προσωπικού υπό την προϋπόθεση ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής θα έκρινε την υπηρεσία τους στη θέση αυτή σαν πείρα στη διοίκηση γραφείου.

Στο σημείο αυτό επιβάλλεται η αποσαφήνιση των διατάξεων του Καν. 56 (7) και συγκεκριμένα των παραγράφων (α)(β) και (γ) που σχετίζονται με την υπόθεση και αφορούν τα προσόντα για τη βαθμολογική ανέλιξη του υπαλλήλου. Τα προσόντα του Καν. 8 ισχύουν για όσους προσλήφθηκαν μετά τις 13/5/72 (παράγραφος α). Οι υπάλληλοι που ήταν στην υπηρεσία της Αρχής προηγουμένως πρέπει να πληρούν τα προσόντα των σχεδίων υπηρεσίας που τύγχαναν εφαρμογής προ της ημερομηνίας εκείνης (παράγραφος β). Για προσωπικό που προσλήφθηκε πριν από την 1/1/55 και δεν έχει τα προσόντα των παραγράφων (α) και (β) η υπηρεσιακή αναβάθμιση είναι δυνατή μόνο εφόσον η Αρχή είναι ικανοποιημένη ότι τέτοιο προσωπικό "δύναται να εκτελέσει επαρκώς τα καθήκοντα της νέας θέσης".

Το θέμα των προσόντων του αιτητή εξετάστηκε υπό το πρίσμα όλων των ευκαιριών που παρέχουν οι κανονισμοί. Το προ της 13/5/72 εφαρμοζόμενο σχέδιο υπηρεσίας βοηθού διοικητικού λειτουργού (τεχνικών υπηρεσιών) απαιτούσε 7ετή πείρα στη διοίκηση γραφείου. Έτσι ο αιτητής, που είχε κατά τον ουσιαστικό χρόνο μόνο 3 χρόνια υπηρεσίας επιθεωρητή, δεν ήταν εκλέξιμος. Τα ακα-

δημαϊκά προσόντα του εξετάστηκαν και από τη σκοπιά του Καν. 8. Είχε προηγηθεί έρευνα από τη διεύθυνση Υπηρεσιών Διεύθυνσης που αποτάθηκε και στο Υπουργείο Παιδείας το οποίο γνωμάτευσε σχετικά. Διαπιστώθηκε πως κανένα από τα προσόντα του
5 δεν μπορούσε να θεωρηθεί ισότιμο με πανεπιστημιακό πτυχίο.

Στις εργασίες του Σ.Π. συμμετείχε σαν μέλος και ο προϊστάμενος του αιτητή από το 1978 μέχρι 10/7/81. Όταν τότε είχε κληθεί υπό την ιδιότητα αυτή να εκφράσει απόψεις για την υπηρεσιακή ικανότητα του αιτητή η εικόνα που έδωσε γι' αυτόν ήταν καθαρά αρνητική. (Οι λεπτομέρειες βρίσκονται στα πρακτικά του Σ.Π. τεκμ. 2 και τον προσωπικό φάκελο του αιτητή).
10

Η υποψηφιότητα του αιτητή ερευνήθηκε και από άλλη οπτική γωνία. Αποφασίστηκε ότι τα μέχρι 10/7/81 στοιχεία, που ήταν τότε συγκεντρωμένα στον προσωπικό φάκελο του αιτητή, δεν επέτρεπαν τη συναγωγή του τεκμηρίου ικανότητας για την ικανοποιητική εκτέλεση των καθηκόντων του (παράγραφος (γ) του Καν. 56(7)). Παρά τις κρίσεις αυτές και τις επιφυλάξεις του το Σ.Π. έκρινε σκόπιμο να θεωρήσει τον αιτητή υποψήφιο ένεκα των σχολίων που έγιναν στις ακυρωτικές αποφάσεις στις προσφυγές αρ. 115/83 και 97/84, που εκδόθηκαν στις 27/2/84 και 28/2/89 αντίστοιχα και που σχετίζονται με τα προσόντα του αιτητή. Τελικά, ύστερα από αξιολόγηση των 32 υποψηφίων περιλαμβανομένου του αιτητή, το Σ.Π. συμβούλευσε την Αρχή να προάξει τον ενδιαφερόμενο σαν τον καταλληλότερο.
15
20
25

Ο Γενικός Διευθυντής, που μελέτησε την εισήγηση του Σ.Π. και τα στοιχεία των υποψηφίων συμφώνησε πως η περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους είναι "εξαιρετική" λόγω της ικανότητάς του να ανταποκριθεί στα καθήκοντα και ευθύνες της επίδικης θέσης και σύστησε την προαγωγή του κάτω από την παράγραφο 10(4).
30

Σε τελευταίο στάδιο τα ίδια θέματα απασχόλησαν το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής (Συμβούλιο) που συμφώνησε καταρχή με το Σ.Π. πως υπηρεσία στη θέση επιθεωρητή χειριστικού προσωπικού δεν εξομοιώνεται με πείρα στη διοίκηση γραφείου για τους σκοπούς του σχεδίου υπηρεσίας του βοηθού διοικητικού λειτουργού (τεχνικών υπηρεσιών). Στον τομέα των προσόντων το Συμβούλιο συμπέρανε πως οι παραπάνω ακυρωτικές αποφάσεις δε δημιούργησαν δεδικασμένο που επεκτείνεται στα προσόντα. Στη συνέχεια διάγνωσε (1) ότι ο αιτητής δεν έχει τα προσόντα του Καν. 8 γιατί κανένα από τα διπλώματα του δεν ισοδυναμεί με τα πτυχία που αυτός προσπαιτεί (2) ότι, όπως προκύπτει από τις από-
35
40

ψεις του προϊσταμένου του κατά τους ουσιαστικούς χρόνους καθώς και το περιεχόμενο του προσωπικού του φακέλου, η σταδιοδρομία του αιτητή ήταν προβληματική και τον καθιστούσε ακατάλληλο και (3) δεν μπορούσε να εκτελέσει ικανοποιητικά τα καθήκοντα της θέσης. Έτσι δεν ήταν δυνατή η προαγωγή του.

5

Εξετάζοντας την υποψηφιότητα του ενδιαφερομένου το Συμβούλιο διαπίστωσε συνδρομή όλων των προϋποθέσεων της παραγράφου 10(4) δηλαδή προϋπηρεσία, συμβουλή του Σ.Π. και εισήγηση του γενικού διευθυντή. Πέραν τούτου η σύγκριση των δύο υπαλλήλων απέληξε σε καταφανή υπεροχή του ενδιαφερομένου τον οποίο επέλεξε για προαγωγή.

10

Στο σημείο αυτό πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας στην προδικαστική ένσταση της Αρχής ότι ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος να πλήξει την προαγωγή αυτή. Την βασιάζει στο ότι ο αιτητής δεν έχει τα προσόντα του Καν. 8 για να διεκδικήσει τη θέση ούτε πληροί το σχέδιο υπηρεσίας που ίσχυε για υπαλλήλους που προσλήφθηκαν πριν από τις 13/5/72. Ωστόσο κάτω από τις διατάξεις της παραγράφου (γ) του Καν. 56(7) οι υποψήφιοι που, όπως εδώ ο αιτητής, έχουν υπηρεσία η οποία άρχισε πριν από την 1/1/55 δικαιούνται σε προαγωγή αν η Αρχή κρίνει ότι μπορούν να εκτελέσουν ευπρόσωπα τα καθήκοντα τους. Με άλλα λόγια το ζήτημα είναι αντικείμενο άσκησης διακριτικής εξουσίας από μέρος της Αρχής που είναι δυνατό να ελεγχθεί ακυρωτικά. Σχολιάζοντας το θέμα ο δικαστής Πικής στην *Α. Χ' Νικολάου v. Α.ΤΗ.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 106, είπε:

15

20

25

"Στο βαθμό και έκταση που η αποτίμηση των προσόντων του αιτητή ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου η κρίση των καθόν η αίτηση τείνει να στοιχειοθετήσει το απαιτούμενο συμφέρον."

30

Περαιτέρω, όπως φάνηκε από την προηγηθείσα ανάπτυξη, προτού πάρει την απόφασή της, η Αρχή προέβη σε άμεσες συγκρίσεις των δύο υπαλλήλων για να καταλήξει ότι ο προαχθείς υπερερεί καταφανώς. Κατά την άποψή μου ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον προσβολής της επίδικης προαγωγής.

35

Έρχομαι στους λόγους ακύρωσης. Κατά την εισήγηση του αιτητή η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει διότι:

40

(1) Το Συμβούλιο της Αρχής, που απαρτιζόταν από "κομματικά πρόσωπα", αποφάσισε την προαγωγή με κομματικά κριτή-

ρια αγνοώντας τους κειμένους κανονισμούς.

5 (2) Μέλη του Συμβουλίου, που παρευρίσκονταν αρχικά στη συνεδρίαση, δεν υπόγραψαν τα πρακτικά της γιατί απουσίαζαν στο τέλος κατά την έκδοση της επίδικης απόφασης.

10 (3) Ήταν παράνομη η συμμετοχή του προϊσταμένου του αιτητή στις συνεδριάσεις του Σ.Π. κατά τη λήψη της απόφασης του οργάνου αυτού.

4) Λήφθηκε κατά παράβαση της αρχής του διοικητικού δικαίου ότι η προαγωγή γίνεται κατά βαθμό.

15 (5) Τόσον η Αρχή όσον και το Σ.Π. είχαν υποχρέωση να κοινοποιήσουν στον αιτητή τα δυσμενή σχόλια του προϊσταμένου του.

(6) Στερείται επαρκούς αιτιολογίας.

20 (7) Δεν έγινε δέουσα έρευνα σχετικά με τα προσόντα του αιτητή.

Σχετικά με το πρώτο θέμα θα μπορούσε να υπομνησθεί ότι η εφαρμογή κομματικών κριτηρίων σε προαγωγές προσκρούει όχι μόνο στους παραπάνω κανονισμούς αλλά και στη συνταγματική αρχή της ισότητας. Στην υπόθεση *Π. Ηλία και Άλλης v. Δημοκρατίας*, 3 Α.Α.Σ.Δ. 1, 6 επισημάνθηκε ότι

25

30 "..... paragraph 2 of Art. 28 of the Constitution provides that every person shall enjoy all the rights and liberties provided for in the Constitution without any direct or indirect discrimination against such person on the ground, inter alia, of "political or other convictions"."

35 Το θέμα που αφορά στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου έχει ως εξής. Από το πρακτικό της επίδικης απόφασης, τεκμ. 1, προκύπτει ότι ήταν παρόντα 6 μέλη του Συμβουλίου και ο πρόεδρος του. Οι υπογραφές των συμμετασχόντων στη συνεδρίαση φαίνονται στη σελ. 7. Λείπει όμως μία υπογραφή. Από το στοιχείο αυτό καλείται το δικαστήριο να συναγάγει πως το μέλος που δεν

40 υπόγραψε δεν ήταν παρόν κατά τη λήψη της απόφασης κατά παράβαση του κανόνα που διέπει τη σύνθεση και λειτουργία των συλλογικών οργάνων που απαιτεί παρουσία κάθε μέλους απαρχής μέχρι τέλους της συνεδρίασης.

Η εξήγηση που δόθηκε είναι ότι το τεκμ. 1 φωτοτυπήθηκε για

να κατατεθεί στο δικαστήριο προτού υπογραφούν τα πρακτικά από όλα τα μέλη του Συμβουλίου. Τα επίσημα όμως πρακτικά που τηρούνται στην Αρχή φέρουν όλες τις υπογραφές και ότι είναι στη διάθεση του δικηγόρου του αιτητή για επιθεώρηση.

5

Την απαρτία για τη νόμιμη λειτουργία της Αρχής ορίζει ο νόμος (άρθρ. 5 και 8 του περί Υπηρεσίας Εσωτερικών Τηλεπικοινωνιών Νόμου, Κεφ. 302, όπως τροποποιήθηκε). Είναι αναγκαία η παρουσία 4 μελών και του προέδρου. Στην παρούσα περίπτωση διαπιστώνεται, χωρίς αμφιβολία, απαρτία του οργάνου. Δε διακρίνει κανείς τίποτε στο πρακτικό ότι οποιοδήποτε μέλος αποχώρησε σε οποιοδήποτε στάδιο. Αντίθετα φαίνεται πως επρόκειτο για ομόφωνες διαπιστώσεις σε όλα τα θέματα που συζητήθηκαν. Με αυτά τα δεδομένα δε μου επιτρέπεται να συμπεράνω ότι παραβιάστηκε η πιο πάνω ή άλλη οποιαδήποτε σχετική αρχή του διοικητικού δικαίου.

10

15

Το επόμενο παράπονο είναι ότι η συμμετοχή του προϊσταμένου του αιτητή στις εργασίες του Σ.Π. και τη λήψη απόφασης δεν παρείχε εχέγγυα αμερόληπτης κρίσης από την Αρχή. Η απόφασή της, που στηρίχθηκε και στις απόψεις του προϊσταμένου του αιτητή, είναι προϊόν προκατάληψης. Με αυτόν τον τρόπο δεν τηρήθηκε η αρχή της φυσικής δικαιοσύνης που ενσωματώνεται στο ρητό "nemo iudex in causa sua". Η ανάμειξή του ήταν απαράδεκτη γιατί είχε συμφέρον στη διαμόρφωση της απόφασης όταν μάλιστα δημιουργήθηκε έχθρα λόγω της γραπτής καταγγελίας που έκαμε ο αιτητής κατά του προϊσταμένου για τη στάση που τήρησε απέναντί του.

20

25

Το γεγονός της καταγγελίας δεν τεκμηριώνει από μόνο του τον ισχυρισμό για εχθρική διάθεση που εκδηλώνεται με ψευδείς κρίσεις για την υπηρεσιακή ποιότητα υφισταμένου. Διαφορετικά θα είχαμε εύκολη εξουδετέρωση των κρίσεων προϊσταμένου όποτε δεν είναι αρεστές. Όμως η θέση του αιτητή παραγνωρίζει και τα καθήκοντα και υποχρεώσεις που επιβάλλει ο Καν. 24(5):

30

35

"Το Συμβούλιο Προσωπικού δικαιούται επί παντός ζητήματος εισαγομένου εις αυτό να καλή προς παροχήν πληροφοριών πάντα ιεραρχικώς προϊστάμενόν του υπό κρίσιν προσωπικού, ως και να ζητή εγγράφως διασαφηνίσεις."

40

Η λήψη των απόψεων του προϊσταμένου ήταν επιβεβλημένη και για άλλο λόγο. Για την κρίσιμη περίοδο (1981) δεν υπήρχαν έγκυρα φύλλα ποιότητας/προαγωγής. Γι' αυτό άλλωστε η Αρχή

αποφάσισε να λάβει υπόψη κατά την έκδοση της επίδικης απόφασης "το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων υπαλλήλων και τις αναφορές των τότε προϊσταμένων τους" (τεχμ. 1, σελ. 3). Θα πρόσθετα ότι οι απόψεις του προϊσταμένου

5 είναι αντικαθρέφτισμα του προσωπικού φακέλου του αιτητή.

Ο αιτητής επίσης βάλλει κατά της ανόδου του ενδιαφερομένου από θέση (Γραφέα Ι) που δεν ήταν η αμέσως κατώτερη της επίδικης. Η απάντηση βρίσκεται στα προλεγόμενα. Ο Καν. 10 (4), που

10 ακολουθεί το αξιοκρατικό σύστημα προαγωγών, καθιστά εφικτή την υπηρεσιακή αυτή ανέλιξη των υπαλλήλων εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θέτει. Και όπως προαναφέρθηκε ο αιτητής είχε τις θετικές κρίσεις του Σ.Π. και του Γενικού Διευθυντή και την

15 οριζόμενη από τους κανονισμούς προϋπηρεσία.

Είναι περαιτέρω η υπόθεση του αιτητή ότι τόσον το Σ.Π. όσον και η Αρχή έπρεπε να του δώσουν την ευκαιρία να ακουσθεί κοινοποιώντας του προηγουμένως τις δυσμενείς κρίσεις του προϊσταμένου. Επαναλαμβάνω πως οι απόψεις του περιορίστηκαν σε αξιολογικές κρίσεις για την υπηρεσιακή ικανότητα

20 και την κατάσταση του χωρίς να είχαν προσαφθεί κατηγορίες ή να είχαν γίνει καταγγελίες σε βάρος του αιτητή. Η αξιολόγηση υφισταμένου από προϊστάμενο στα πλαίσια εκτέλεσης υπηρεσιακού καθήκοντος του τελευταίου δε δημιουργεί υποχρέωση,

25 είτε από το νόμο είτε από τη νομολογία που τον πλαισιώνει, κοινοποίησης μη ευνοϊκών κρίσεων στον υφιστάμενο ούτε του παρέχει δικαίωμα ακρόασης για να τις αναιρέσει.

Οι αιτιάσεις για ελαττωματική αιτιολογία είναι χωρίς βάση. Η ανάλυση και αιτιολόγηση όλων των δεδομένων που οδήγησαν

30 στην απόφαση ήταν διεξοδική με αναφορά στις εφαρμοστές διατάξεις και στα γεγονότα με τα οποία σε καμιά περίπτωση οι διαπιστώσεις δε βρισκόνταν σε διάσταση.

Αναφορικά με τα προσόντα είναι βέβαιο ότι δεν καλύπτονται από το δεδικασμένο. Ιδιαίτερα στην απόφαση ημερ. 28/2/89 στην προσφυγή 97/84 το δικαστήριο επεσήμανε στην ουσία την έλλειψη έρευνας σε σχέση με το θέμα αυτό· ουσιώδης κρίση της απόφασης έχει ως εξής:

35

40

"... Από το υλικό που τέθηκε ενώπιον του δικαστηρίου δε φαίνεται να έγινε έρευνα αναφορικά με τα ακαδημαϊκά προσόντα του αιτούντος, που ήδη ανέφερα. Η ακόμη, αν τα Σχέδια Υπηρεσίας, που προσκομίστηκαν σαν τεκμήρια, τον κά-

λυπταν δεδομένου ότι είναι στην υπηρεσία από τις 8/6/48."

Όμως η πλημμέλεια αυτής της προγενέστερης απόφασης αποκαταστάθηκε με τη διεξαγωγή ενδελεχούς έρευνας των προσόντων κατά την οποία χρησιμοποιήθηκαν και οι υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας. Τα αποτελέσματα της ήδη παρατέθηκαν και σχολιάστηκαν.

5

Τέλος τέθηκε θέμα ως προς το νομικό καθεστώς που ρύθμιζε την κρινόμενη περίπτωση. Αναμφίβολα ήταν τότε σε ισχύ οι γενικοί κανονισμοί της Αρχής στους οποίους αναφερθήκαμε. Γιατί ο Καν. 58 τους έδωσε αναδρομική δύναμη από 21/11/77. (Βλέπε Τόμος Τιμητικός του Σ.τ.Ε. 1929-1979, τόμος 1ος, Πρόδρομου Δαγτόγλου "Το κρίσιμο νομοθετικό καθεστώς κατά την θετική συμμόρφωση της διοικήσεως στις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας", σελ. 580). Εν πάση πάντως περιπτώσει οι κανονισμοί που ίσχυαν επί του θέματος ήταν ακριβώς οι ίδιοι με τους νέους κανονισμούς.

10

15

Για τους παραπάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Χωρίς έξοδα. Η επίδικη πράξη επικυρώνεται.

20

Η προσφυγή απορρίφθηκε χωρίς έξοδα.